

Ljubljanski ZVON

Leposloven in znanstven list.

Štev. II.

V Ljubljani 1. novembra 1889.

Leto IX.

Kresna noč.

Kresna noč je. Luna sveti,
Zemljo krije tajen mir.
Rahlo giblje se dobrava,
In šumi tihótno vir.

Jézero stoji mi v dolu,
Bór ob jézeru zelen,
Tam pod bórom pa objemlje
Dvoje src ljubezni sen.

»V blesku, dèkle, si rojéna,
Jaz sem revne bajte sin;
Vélik greh je, če se druží
S siromakom bogatin!«

»Kaj je méni do palače,
Kaj zlatá, srebrá mi mar!
Tvoja sem, ostanem tvoja,
Druzega nikdar, nikdar!«

»A nocój še pojdem s tábo
V tvoj bogati, beli grad . . .
Tú pod bórom je globina,
Zakopan ji v dnú zaklad «

Jasen višek, luna sveti,
Zemljo krije tajen mir;
Rahlo giblje se dobrava,
In šumi tihótno vir . . .

Bije pólunoč z zvoníka.
Kaj blestí se iz globín?
»Vidiš? . . . O, nocój še pojde
S tábo revne bajte sin!«

Vročé jo poljubi v lice,
Plane po zaklad v vodó . . .
Dèkle čaka, bridko plaka,
Jézero stoji mirnó!

Jos. Ant. Klemenčič.

Na grobu nádej.

7.
Kamen čas okruši,
V jeklo grb svoj seka,
Toda moji duši
Bolni nima leka:

Zemlja se pomlaja,
Ptica v grmu peva,
Svetlo solnce vstaja,
V srca grob mi seva . . .

8.
Mrak na zemljo lega,
Zarje gine sev,
Tiho toži z brega
Mehki slavčji spev.

Temno megla vstaja,
V dol trepeče vir,
Prsi mi napaja
Sládko blagi mir.

9.
Oh, razprósti náme,
Noč, lehkotna krila,
Da vsaj v snú objame
Dèklica me mila!

Kàdar zemlja spava,
Ptice v varstvu gnezda,
Oh, tedaj priplava
Zláta moja zvezda!

L—j.